

Repertoriumnummer 2022 /
Datum van uitspraak 16 juni 2022
Rolnummer 2021/AB/250
Beslissing waartegen beroep 19/1335/A

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRICHT WERKNEMERS - bijzondere werkgeversbijdragen op conventioneel brugpensioen
tegensprekelijk arrest
definitief

LUMMERZHEIM & CO nv, ON 0401.077.083, met zetel te 9308 AALST, Tragel 60, appellante, vertegenwoordigd door mr. VAN PUYVELDE J. loco mr. VANDENBERGHE Fred, advocaat te GENT,

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, ON 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. DE KERPEL Sven loco mr. DERVEAUX Pieter, advocaat te ZAVENTEM.

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaarde afschrift van het bestreden vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 5^e kamer, van 12 februari 2021, met algemeen rolnummer 19/1335/A;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 29 maart 2021;
- de neergelegde conclusies;
- de overtuigingsstukken.

I. Feiten

In 2006 voerde de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) een onderzoek uit naar de aangifte van de bruggepensioneerden bij de nv Lummerzheim & Co, een aannemingsbedrijf in dakwerken.

Uit dit onderzoek bleek dat de RSZ niet beschikte over een attest van de FOD WASO waarin de nv Lummerzheim & Co erkend wordt als onderneming in moeilijkheden voor de jaren 2003 tot 2005.

Bij schrijven van 25 augustus 2006 en 10 oktober 2006 werd het sociaal secretariaat van de nv Lummerzheim & Co door de RSZ verzocht het voornoemd attest alsnog op te vragen bij de FOD WASO en aan de RSZ over te maken.

Bij aangetekend schrijven van 5 december 2006 werd de nv Lummerzheim & Co door de RSZ in kennis gesteld dat, door het ontbreken van het voornoemd attest, de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen verschuldigd zijn, zodat, na verder onderzoek, tot regularisatie van de aangifte van de bruggepensioneerden zal worden overgegaan.

Bij aangetekend schrijven van 31 januari 2007 deed de nv Lummerzheim & Co bij de FOD WASO een gemotiveerde aanvraag om, met terugwerkende kracht, een erkenning te bekomen als onderneming in moeilijkheden voor de jaren 2003 tot 2007.

De RSZ is in het voorjaar van 2008 overgegaan tot ambtshalve regularisatie van de aangifte van de bruggepensioneerden en, vervolgens, tot ambtshalve regularisatie van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen voor de periode van het eerste kwartaal 2002 t.e.m. het vierde kwartaal 2005.

De berichten van wijziging der bijdragen dateren van 3 juni 2008.

Op 26 juni 2008 betaalde de nv Lummerzheim & Co onder voorbehoud de gevorderde bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen t.w.v. 14.626,10 euro.

De nv Lummerzheim & Co dagvaardde op 8 februari 2011 de RSZ voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel. De vordering strekte ertoe de RSZ te veroordelen tot het terugbetalen van de onder voorbehoud betaalde bijzondere werkgeversbijdragen t.w.v. 14.626,10 euro, meer de gekapitaliseerde interesten vanaf 26 juni 2008 en de kosten van het geding.

Bij beslissing van de FOD WASO van 7 april 2020 werd de nv Lummerzheim & Co erkend als onderneming in moeilijkheden voor de periode 2003-2006.

Op 4 november 2020 betaalde de RSZ een bedrag van 14.626,10 euro terug aan de nv Lummerzheim & Co.

II. Procedure in eerste aanleg

Op 8 februari 2011 is de nv Lummerzheim & Co overgegaan tot dagvaarding van de RSZ voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 19/1335/A.

De vordering van de nv Lummerzheim & Co strekte ertoe de RSZ te veroordelen tot het terugbetalen van de onder voorbehoud betaalde bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen voor de periode van het eerste kwartaal 2002 t.e.m. het vierde kwartaal 2005 t.w.v. 14.626,10 euro, te vermeerderen met de verwijlinteressen vanaf de betaling onder voorbehoud op 26 juni 2008 tot de dagvaarding en vanaf dan de gerechtelijke interesten tot 4 november 2020, de dag van de terugbetaling, te kapitaliseren van zodra de interesten betrekking hebben op een volledig jaar.

De Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel besliste in het vonnis van 12 februari 2021 het volgende:

- de vordering van de nv Lummerzheim & Co, die ertoe strekt de RSZ te veroordelen tot het terugbetalen van de onder voorbehoud betaalde bijdragen t.w.v. 14.626,10 euro ingevolge de ambtshalve regularisatie van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen voor de periode van het eerste kwartaal 2002 t.e.m. het vierde kwartaal 2005, zonder voorwerp te verklaren;
- de overige vorderingen van nv Lummerzheim & Co ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond te verklaren;
- de RSZ te veroordelen tot het betalen van de verwijlinteressen, aan de wettelijke rentevoet in sociale zaken, te berekenen op een bedrag van 14.626,10 euro vanaf 7 april 2020 tot en met 4 november 2020;
- elke partij te veroordelen tot de eigen kosten;
- het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

De nv Lummerzheim & Co voelde zich gegriefd door het vonnis van de eerste rechters, reden waarom zij zich tot het arbeidshof heeft gewend.

III. Procedure in hoger beroep

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 29 maart 2021, stelde de nv Lummerzheim & Co hoger beroep in tegen het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 12 februari 2021.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 2021/AB/250.

Bij beschikking van het arbeidshof Brussel van 11 mei 2021 werden overeenkomstig artikel 747, §2 Ger. W. conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 27 december 2021, vordert de nv Lummerzheim & Co:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 12 februari 2021 te hervormen;
- in hoofdorde, de RSZ te veroordelen tot de gekapitaliseerde verwijlinteressen (7%) op het bedrag van 14.626,10 euro sinds de betaling onder voorbehoud op 26 juni 2008 tot de dagvaarding en vanaf dan de gekapitaliseerde gerechtelijke interesten (7%) tot 4 november 2020, provisioneel begroot op 19.140,25 euro;
- in ondergeschikte orde, de RSZ te veroordelen tot de gekapitaliseerde gerechtelijke interesten (7%) vanaf 28 februari 2011 tot 4 november 2020, provisioneel begroot op 15.504,05 euro;
- het vonnis voor het overige te bevestigen;
- de RSZ te veroordelen tot de kosten van het hoger beroep, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro voor de procedure in eerste aanleg en 1.430 euro voor de beroepsprocedure.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 14 september 2021, vordert de RSZ:

- het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
- de nv Lummerzheim & Co ervan af te wijzen en te veroordelen tot de gerechtskosten.

De partijen hebben hun grieven en middelen mondeling uiteengezet op de openbare zitting van 21 april 2022.

Na het sluiten van de debatten nam het arbeidshof de zaak in beraad om uitspraak te doen.

IV. Grieven van het hoger beroep

IV.1

De nv Lummerzheim & Co is gegriefd door het vonnis a quo.

De oorzaak van de betaling is niet retroactief tenietgegaan. De wettelijke voorwaarden om als bedrijf in moeilijkheden te worden gekwalificeerd voor de jaren 2003 t.e.m. 2006 waren voldaan op het ogenblik van de aanvraag tot erkenning als onderneming in moeilijkheden. In die zin had de nv Lummerzheim & Co vanaf haar aanvraag recht op vrijstelling van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen. De regels van de onverschuldigde betaling zijn van toepassing.

Ook de teruggaveplicht door een retroactieve teloorgang van de oorzaak wordt beheerst door de regels van de onverschuldigde betaling.

De interesten zijn verschuldigd vanaf de datum van de onverschuldigde betaling, zijnde 26 juni 2008, minstens vanaf de ingebrekestelling, waarbij de datum van de dagvaarding, m.n. 28 februari 2011, geldt als datum van de ingebrekestelling.

De wettelijke interestvoet in sociale zaken is van toepassing.

IV.2

De RSZ verwerpt de grieven en middelen die het hoger beroep schragen.

Een vrijstelling of vermindering van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen voor ondernemingen in moeilijkheden is slechts mogelijk nadat de FOD WASO de betrokken onderneming heeft erkend als onderneming in moeilijkheden.

Pas op 7 april 2020 werd de nv Lummerzheim & Co erkend door de FOD WASO als onderneming in moeilijkheden voor de jaren 2003-2006, zodat er in de periode voorafgaand aan 7 april 2020 geen sprake kan zijn van een onverschuldigde betaling gelet op de afwezigheid van een officiële erkenning als bedrijf in moeilijkheden.

De oorzaak van de betaling is retroactief tenietgegaan zodat artikel 1378 oud B.W. geen toepassing vindt.

De nv Lummerzheim & Co is zelf nalatig geweest om tijdig een erkenning af te dwingen bij de FOD WASO. Deze partij is derhalve niet gerechtigd op interesten noch op de kapitalisatie ervan.

De kapitalisatie van interesten is slechts mogelijk vanaf de opeisbaarheid van een schuld en na een aanmaning. Er ligt geen aanmaning voor die dateert van na 7 april 2020, zodat er geen kapitalisatie van interesten mogelijk is.

V. Bespreking

V.1 Ontvankelijkheid

Het bestreden vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel dateert van 12 februari 2021.

Het vonnis werd kennelijk niet betekend.

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 29 maart 2021, heeft de nv Lummerzheim & Co hoger beroep ingesteld tegen het voornoemd vonnis van 12 februari 2021.

Het verzoekschrift hoger beroep werd neergelegd ter griffie binnen de termijn voorzien in artikel 1051 Ger. W.

Het verzoekschrift voldoet aan de vormvoorwaarden van artikel 1057 Ger. W.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm. Het is derhalve ontvankelijk, d.w.z. dat het kan worden onderzocht en beoordeeld.

V.2 Gegrondheid

V.2.1

Artikel 141 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen, zoals van toepassing op het ogenblik van de feiten, stelde:

“§ 1. Een bijzondere maandelijkse werkgeversbijdrage wordt ingevoerd, bestemd voor de sector arbeidsvoorziening en werkloosheid, voor ieder conventioneel brugpensioen dat krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst of collectief akkoord werd toegekend in het kader van de wetgeving op het conventioneel brugpensioen bedoeld in artikel 132 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen.

(...)

§ 2. De Koning kan onder de voorwaarden en nadere regelen die Hij bepaalt, het bedrag van de in § 1 bedoelde bijzondere bijdrage verminderen, een vrijstelling van bijdrage toekennen of een vervangende niet-periodieke bijdrage voorzien voor:

1° de ondernemingen die door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid werden erkend als zijnde in moeilijkheden in de zin van de wetgeving op het conventioneel brugpensioen, gedurende de periode van erkenning als onderneming in moeilijkheden;

(...)”.

Verder bepaalde, op het ogenblik van de feiten, artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 augustus 1991 houdende vrijstelling of vermindering van de bijzondere werkgeversbijdrage op het conventioneel brugpensioen bestemd voor de regeling inzake arbeidsvoorziening en werkloosheid:

“§ 1. De ondernemingen, de instellingen en diensten bedoeld in artikel 141, § 2 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen, worden vrijgesteld van de betaling van de bijzondere maandelijkse werkgeversbijdrage bedoeld in artikel 141, § 1, van bovengenoemde wet van 29 december 1990.

§ 2. De ondernemingen, de instellingen en diensten bedoeld in § 1 moeten de Rijksdienst voor sociale zekerheid de nodige bewijsstukken voorleggen die aantonen dat zij voldoen aan de bepalingen van artikel 141, § 2, van bovengenoemde wet van 29 december 1990.”

Artikel 9 van het koninklijk besluit van 7 december 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen bepaalt:

“§ 1. Voor de toepassing van deze afdeling moet onder onderneming in moeilijkheden worden verstaan, de onderneming die voldoet aan de volgende voorwaarde:

De onderneming die in de jaarrekeningen van de twee boekjaren die de datum van de aanvraag tot erkenning voorafgaan voor belastingen, een verlies uit de gewone bedrijfsuitoefening

ning boekt, wanneer voor het laatste boekjaar dit verlies het bedrag van de afschrijvingen en de waardevermindering op oprichtingskosten, op immateriële en materiële vaste activa overschrijdt. Om van deze bepaling te kunnen genieten, dient de onderneming de jaarrekeningen voor te leggen van de vijf boekjaren die de datum van de aanvraag tot erkenning voorafgaan. Wanneer de onderneming opgericht is sedert minder dan vijf jaar, zijn enkel de jaarrekeningen vereist die betrekking hebben op jaren tijdens dewelke de onderneming reeds bestond.

(...)

§ 4. Ten einde een erkenning te bekomen als onderneming in moeilijkheden of in herstructurering moet de werkgever een behoorlijk gemotiveerde aanvraag indienen bij de Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Deze aanvraag moet vergezeld zijn van:

(...)”

Het samenlezen van de voornoemde bepalingen doet besluiten dat een vrijstelling of vermindering van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen alleen kan worden verleend aan een onderneming die door de minister van Tewerkstelling en Arbeid (thans minister van Werk - FOD WASO) daadwerkelijk werd erkend als zijnde een ‘onderneming in moeilijkheden’.

Deze door de minister van Werk verleende erkenning als ‘onderneming in moeilijkheden’ (attest FOD WASO) moet vervolgens door de betrokken onderneming aan de RSZ worden voorgelegd als bewijs dat voldaan is aan de bepalingen van artikel 141, §2, van de wet van 29 december 1990.

De RSZ kan louter op grond van een aanvraag (bij de FOD WASO) geen vrijstelling of vermindering van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen toestaan. Een effectieve erkenning als onderneming in moeilijkheden door de minister van Werk is vereist (te bewijzen aan de hand van een attest van de FOD WASO).

V.2.2

Bij aangetekend schrijven van 31 januari 2007 deed de nv Lummerzheim & Co een gemotiveerde aanvraag bij de FOD WASO om, met terugwerkende kracht, erkenning te bekomen als onderneming in moeilijkheden voor de jaren 2003 tot 2007.

In tussentijd ging de RSZ over tot ambtshalve regularisatie van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen voor de periode van het eerste kwartaal 2002 t.e.m. het vierde kwartaal 2005 (stuk 13, bundel geïntimeerde).

Op 26 juni 2008 betaalde de nv Lummerzheim & Co, onder voorbehoud, de gevorderde bijzondere werkgeversbijdragen t.w.v. 14.626,10 euro (stuk 15, bundel geïntimeerde).

V.2.3

Pas bij beslissing van de minister van Werk (attest FOD WASO) van 7 april 2020 werd de nv Lummerzheim & Co erkend als 'onderneming in moeilijkheden' voor de periode vanaf 1 januari 2003 tot 31 december 2006 (stukken 23-24, bundel geïntimeerde).

Op 4 november 2020 heeft de RSZ het bedrag van 14.626,10 euro terugbetaald aan de nv Lummerzheim & Co.

De nv Lummerzheim & Co vordert thans nog:

- de verwijlinteressen vanaf 26 juni 2008, zijnde de datum waarop onder voorbehoud de bijzondere werkgeversbijdragen werden betaald aan de RSZ, tot 8 februari 2011, zijnde de datum van de dagvaarding, te kapitaliseren van zodra de interesten betrekking hebben op een volledig jaar;
- de gerechtelijke interesten vanaf 8 februari 2011 tot 4 november 2020, zijnde de dag van de terugbetaling van de hoofdsom, te kapitaliseren van zodra de interesten betrekking hebben op een volledig jaar.

V.2.4

De verwijlinterest is de interest verschuldigd wegens vertraging in de uitvoering van een verbintenis die een geldsom tot voorwerp heeft (art. 1153 oud B.W.). De verwijlinterest heeft tot doel het verlies, de schade te vergoeden die de schuldeiser lijdt door de laattijdige betaling van de verschuldigde geldsom. De laattijdige betaling ontnemt de schuldeiser immers de mogelijkheid deze geldsom te beleggen. De verwijlinterest is bijgevolg slechts verschuldigd wanneer de verbintenis tot betaling van een bepaalde geldsom met vertraging is uitgevoerd.

Zolang de schuld niet opeisbaar is, kan er geen vertraging in de betaling zijn en is er bijgevolg geen verwijlinterest verschuldigd (Cass., 19 juni 1989, *Arr.Cass.*, 1988-89, 1249; Cass., 21 oktober 1991, *Arr.Cass.*, 1991-92, 173; Cass., 7 maart 1994, *Arr.Cass.*, 1994, 229).

Een schuld is opeisbaar wanneer de schuldeiser de betaling van de schuld in rechte kan vorderen (C. Vanackere, N. Peeters, J. Van De Voorde, *Interest*, Bestendig Handboek Verbintenissenrecht, Wolters-Kluwer, Mechelen, 2021, afl. 32, V.2bis-9 – V.2bis-10).

De verwijlinterest is slechts verschuldigd wanneer de verbintenis tot betaling van een bepaalde geldsom met vertraging is uitgevoerd; zolang de schuld niet opeisbaar is, wordt de verbintenis niet met vertraging uitgevoerd (Cass., 14 september 1995, *Arr.Cass.*, 1995, 806).

V.2.5

De gerechtelijke interest is in casu de voortzetting van de verwijlinterest vanaf de inleidende akte van het rechtsgeding (J. Petit, *Interest*, Kluwer, Antwerpen, 1995, 172).

De gerechtelijke interest dient om de geleden schade te vergoeden door het niet ontvangen van een geldsom tussen de inleiding van het geschil en de uitvoering van de uitspraak (J. Petit, *Interest*, Kluwer, Antwerpen, 1995, 172).

Op 8 februari 2011 is de nv Lummerzheim & Co overgegaan tot dagvaarding van de RSZ voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel.

Er is, naar analogie met wat onder V.2.4 werd uiteengezet, geen gerechtelijke interest verschuldigd zolang de schuld niet opeisbaar is.

V.2.6

Bij beslissing van 7 april 2020 werd de nv Lummerzheim & Co door de minister van Werk erkend als een 'onderneming in moeilijkheden' voor de periode 2003-2006. De FOD WASO verleende hiervan een attest op 7 april 2020 (stuk 20, bundel appellante).

Vanaf de beslissing van 7 april 2020 (attest FOD WASO) is de nv Lummerzheim & Co gerechtigd op een vrijstelling van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen voor de jaren 2003 tot 2006 (zie V.2.1).

Tot aan de beslissing van 7 april 2020 was de nv Lummerzheim & Co niet erkend als 'onderneming in moeilijkheden' voor de jaren 2003 tot 2006. Zij kon tot dan niet genieten van een vrijstelling of vermindering van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen voor de jaren 2003 tot 2006. Tot aan de beslissing van 7 april 2020 was de nv Lummerzheim & Co wettelijk verplicht de verschuldigde bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen aan de RSZ te betalen voor de jaren 2003 tot 2006.

Uit het voorgaande volgt dat in de periode voorafgaand aan de beslissing van 7 april 2020 de nv Lummerzheim & Co niet in de mogelijkheid was de door haar betaalde bijzondere werkgeversbijdragen t.w.v. 14.626,10 euro in rechte op te eisen van de RSZ omdat zij tot dan niet aan de wettelijke bepalingen voldeed om een vrijstelling van de bijzondere werkgeversbij-

dragen op het conventioneel brugpensioen te verkrijgen (zie artikel 141, §2, 1° van de wet van 29 december 1990 juncto artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 augustus 1991 en artikel 9 van het koninklijk besluit van 7 december 1992).

Dat is ook de reden waarom de procedure in eerste aanleg zolang aansleepte. Hoewel de nv Lummerzheim & Co reeds op 8 februari 2011 de RSZ dagvaardde voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, voldeed zij vóór de beslissing van 7 april 2020 niet aan de wettelijke bepalingen om een vrijstelling te bekomen van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen. Slechts vanaf 7 april 2020 is het recht van de nv Lummerzheim & Co ontstaan op een vrijstelling van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen voor de jaren 2003 tot 2006. Pas vanaf dan werd het op 26 juni 2008 onder voorbehoud betaalde bedrag van 14.626,10 euro een opeisbare schuld en kon de nv Lummerzheim voor het eerst de onder voorbehoud betaalde bijzondere werkgeversbijdragen in rechte terugvorderen van de RSZ (bijvoorbeeld ex artikel 1235, eerste lid, oud B.W.).

Al het voorgaande doet besluiten dat het bedrag van 14.626,10 euro, dat op 26 juni 2008 onder voorbehoud aan de RSZ werd betaald, pas opeisbaar is geworden vanaf de beslissing van de minister van Werk (attest FOD WASO) van 7 april 2020.

V.2.7

Van een ‘onverschuldigde betaling’ kan slechts sprake zijn vanaf 7 april 2020.

In de periode voorafgaand aan de beslissing van 7 april 2020 voldeed de nv Lummerzheim & Co niet aan de wettelijke bepalingen om een vrijstelling van de bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen te bekomen. Zij was tot dan wettelijk verplicht de verschuldigde bijzondere werkgeversbijdragen op het conventioneel brugpensioen te betalen voor de jaren 2003 tot 2006. Tot 7 april 2020 was de betaling van 14.626,10 euro gesteund op het bestaan van een schuld (art. 1235, eerste lid, oud B.W.). De betaling die de RSZ op 26 juni 2008 onder voorbehoud heeft ontvangen t.w.v. 14.626,10 euro voltrok zich geheel binnen het wettelijk kader waarbinnen de RSZ zijn opdracht uitvoert.

In die zin handelde de RSZ niet ter kwade trouw, zodat artikel 1378 oud B.W. geen toepassing vindt.

De RSZ kan, wat de vordering tot het betalen van interesten betreft, alleen aangesproken worden op grond van artikel 1153 oud B.W.

V.2.8

De RSZ is conform artikel 1153 oud B.W. niet gehouden om verwijlinterest te betalen zolang de schuld in geld niet opeisbaar is. Zolang de schuld in geld niet opeisbaar is, wordt de verbintenis (tot terugbetaling) niet met vertraging uitgevoerd (Cass., 14 september 1995, *Arr. Cass.*, 1995, 806).

Zolang de schuld in geld niet opeisbaar is, kan de RSZ evenmin aangesproken worden om gerechtelijke interest te betalen.

Het gegeven dat de RSZ voorafgaand aan de beslissing van 7 april 2020 werd gedagvaard en/of in gebreke werd gesteld door de nv Lummerzheim & Co, doet daaraan geen afbreuk.

Wanneer de aanmaning geschiedt voordat de schuld opeisbaar is geworden, sorteert zij pas effect vanaf het ogenblik dat de schuld opeisbaar is, met als gevolg dat pas vanaf het laatstgenoemde tijdstip de in artikel 1153 oud B.W. bedoelde verwijlinteresten beginnen te lopen (Cass., 19 juni 1989, AR 8463 en 8464, www.juportal.be; Cass., 25 februari 1993, AR 9373, www.juportal.be; A. Van Oevelen, De aanmaning tot betaling voor het opeisbaar worden van de schuld, *R.Cass.*, 1993, 102).

Hetzelfde principe vindt toepassing, aangezien een vordering in rechte als aanmaning geldt in de zin van artikel 1153 oud B.W., wanneer een partij gedagvaard wordt voordat de schuld opeisbaar is (vgl. Cass., 27 maart 2000, S.98.0117.F, www.juportal.be). Er zijn alsdan gerechtelijke interesten verschuldigd vanaf het ogenblik dat de schuld opeisbaar is geworden.

V.2.9

Het bedrag van 14.626,10 euro, dat op 26 juni 2008 onder voorbehoud aan de RSZ werd betaald, is opeisbaar geworden vanaf 7 april 2020, zodat de RSZ vanaf dan (gerechtelijke) interest verschuldigd is op dat bedrag, voor zover de verbintenis tot het betalen van de hoofdsom met vertraging is uitgevoerd.

Op 4 november 2020 betaalde de RSZ het bedrag van 14.626,10 euro terug aan de nv Lummerzheim & Co.

De vertraging in de uitvoering van de verbintenis tot terugbetaling heeft betrekking op de periode vanaf 7 april 2020 tot 4 november 2020.

De RSZ is bijgevolg gehouden de gerechtelijke interest te betalen, op een bedrag van 14.626,10 euro, voor de periode vanaf 7 april 2020 tot 4 november 2020.

Het is niet betwist dat de wettelijke rentevoet in sociale zaken, a rato van 7 %, in casu van toepassing is (artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest).

V.2.10

Ten slotte vordert de nv Lummerzheim & Co een kapitalisatie van interesten (artikel 1154 oud B.W.)

Een kapitalisatie van interesten is slechts mogelijk wanneer de interesten verschuldigd zijn over een heel jaar, wat betekent dat de interest een geheel jaar gelopen moet hebben.

Dat is in casu niet het geval aangezien de (gerechtelijke) interest slechts verschuldigd is vanaf 7 april 2020 tot 4 november 2020, zijnde de datum waarop de RSZ de hoofdsom heeft terugbetaald.

De gevraagde kapitalisatie van interesten kan niet worden toegestaan.

V.2.11

Al het voorgaande doet besluiten dat het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 12 februari 2021, gekend onder algemeen rolnummer 19/1335/A, in al zijn beschikkingen moet worden bevestigd, met inbegrip van de beslissing over de kosten van het geding.

Het hoger beroep is ongegrond.

V.2.12

De nv Lummerzheim & Co treedt op in haar hoedanigheid van bijdrageplichtige werkgever en niet als sociaal verzekerde of gerechtigde.

Artikel 1017, tweede lid, Ger.W. is niet toepasselijk op de RSZ ter zake van vorderingen ingesteld door of tegen de bijdrageplichtige werkgevers (Cass 9 mei 1983, *Arr.Cass.*, 1982-83, 1116; Cass., 26 september 1973, *Arr.Cass.*, 1974, 95).

De nv Lummerzheim & Co moet, als in het ongelijk gestelde partij in graad van hoger beroep, conform artikel 1017, eerste lid, Ger. W. worden veroordeeld tot de kosten van het geding.

De kosten van het geding worden opgesomd in artikel 1018 Ger.W.

De rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd op grond van artikel 1022 Ger.W. en moet worden begroot conform het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding.

Er wordt één rechtsplegingsvergoeding toegekend per aanleg en per gerechtelijke band.

Het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding in graad van beroep wordt bepaald door het bedrag van de vordering of van het verweer zoals omschreven in de beroepsakte, of, in geval van wijziging van de vordering in de loop van de aanleg, het bedrag van de vordering zoals dit in de laatste conclusie in die aanleg wordt gevorderd (B. Van den Bergh, S. Sobrie, *De rechtsplegingsvergoeding in al zijn facetten*, Wolters-Kluwers, Mechelen, 2016, 127).

De hoofdvordering is in geld waardeerbaar (van 10.000,01 euro tot 20.000 euro).

De rechtsplegingsvergoedingen zijn op 1 april 2021 geïndexeerd.

De rechtsplegingsvergoeding, in graad van hoger beroep, moet overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 ten aanzien van de RSZ worden bepaald op 1.540 euro, nu er geen argumenten worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt het vonnis van de vijfde kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 12 februari 2021, met algemeen rolnummer 19/1335/A, in al zijn beschikkingen.

Verwijst de nv Lummerzheim & Co, in graad van hoger beroep, tot de kosten van het geding, als bedoeld in artikel 1018 Ger.W., met inbegrip van een bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Vereffent de gerechtskosten, in graad van hoger beroep, aan de zijde van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid op een rechtsplegingsvergoeding van 1.540 euro.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

B. DEGRAEVE, raadsheer m.o.,
J. BOULOGNE, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
S. LOGIST, raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
bijgestaan door S. VAN DER HOEVEN, waarnemend griffier – hoofd van dienst.

S. VAN DER HOEVEN,

J. BOULOGNE,

S. LOGIST

B. DEGRAEVE

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 16 juni 2022 door:

B. DEGRAEVE, raadsheer m.o.,
S. VAN DER HOEVEN, griffier.

S. VAN DER HOEVEN,

B. DEGRAEVE